

Grški krog 2013

Načrtovana destinacija je bila tik pred vrati. Prvotno sva imela namen, da jo »pičiva« tja dol po prvomajskih praznikih, okoli 6. maja. Ob povratku sva nameravala pogledati še malo po Makedoniji. Ker pa je vmes prišla sprememba plana, sva s potjo malce pohitela in jo združila s povabilom naših Cilke in Jocota na prvomajski kres in odojka v AK Budžak pri Apatinu.

Doma sva morala prej poskrbeti za hišo, vrt, trato in okolico, rože, ribnik, saj sva se komaj dobro vrnila iz Rima in Neaplja. Kar precej stvari imava za počet in pripraviti pred odhodom kam. Ni tako enostavno, kot se morda komu zdi. Upokojenci si naložimo kar precej stvari na grbo. Še malce bolj počasni smo in pozabljivi. Prav je, da vedno nekaj počnemo in da skušamo ostati čim bolj aktivni.

Grčijo sva planirala tako, kot planirava vse najine poti, že v jesensko-zimskem času. Čim manj časa bi rada porabila za pot do ciljev in nazaj. Tudi samo vsebino prilagodiva tako, da obiščeva vse, oz. čim več zanimivosti, ki so »nujne« za pogledat. Ne odkrivava tople vode, če že teče. Potopisi na forumu, so prva podlaga za osnovni plan. Dodava le še svoje želje, »poguglava« za vsako stvar in morda spremeniva kake zadeve. Ker sva še v vitalnih letih se odločava za te daljše destinacije prej, kot za bližnje. Kaj veva, kaj naju čaka in ali bova jutri še sposobna iti kam tako daleč. Zdaj je priložnost in skušava jo nekako izkoristiti. Tudi AD imava za to.

Grčija, je dežela čistega morja in prelepih plaž, a naju ni privlačila zaradi tega. Po navadi se zadovoljiva z metrom obale tudi nekje pri nas ali v Istri, Dalmaciji. Dopusta za poležavanje po plažah pa sploh nimava, ker ga upokojencem ne dajo. Grčijo sva načrtovala zato, da si ogledava njeno še močno živo in ohranjeno zgodovino, preteklost, ki še vedno kdaj buri duhove. Njena zgodovinska in , arheološka vrednost ter ostalina, grška preteklost in njena pomembnost v davnih časih naju vedno očara. Njena mitološka pomembnost je neprecenljiva. Arhitektura tistega davnega časa je močno vplivala na sedanost. Filozofski nazor in modrost starogrških veljakov nam je še kako živa iz šolskih let. Seveda, prav tako imava tudi občutek za ostale lepote, naravo, floro in favno, posebno za utrip in življenje tamkajšnjih avtohtonih prebivalcev, pa ne nazadnje za sedanjo, krutejšo resničnost.

Že v uvodu rečeno, sva se najprej podala v Apatin, da se udeleživa pred prvomajskega kresa in odojka na ognju.

30.04.2013 torek Do Apatina pri AK Budžak 554 km

Koordinate AK Budžak pri Apatinu so 45.717167 , 18.919167. Kar nekaj se nas je zbralo tam doli. Kot vedno sta nas sprejela prijazna gostitelja Cilka in Joco., pa Jocev brat Saša z družino, kateri vodi ta kamp. Po obveznem »gašenju« žeje smo v bližnjem

gozdiču hitro poiskali suhljad za kres. Zakurili smo ga v mraku in pričarali smo si nekdanje zlate čase praznovanja na predvečer 1. maja – praznika dela. Bilo je lepo in prijetno. Obujanje spominov, kramljanje v noč..... S kresom smo nekoliko omilili napade komarjev.

Zažiganje prvomajskega kresa

Kar dobro je zagorelo

01.05.2013 sreda Praznik dela

Po jutranjih mokrih mašah smo počeli to, kar je kdo želel. Priprave na peko odojka na ognju so se tudi pričele. Najbolj je »nasrkal« Saša, ki je bil glavni pekač. Vročina okoli vrtečega se odojka je bila neznosna. Sonce je bilo kar odveč. No, kot se po navadi rado zgodi, se nam je kmalu nenadejano priključila še ena skupina avtodomarjev (Rosa, Goran, Marko,.....). Ker so bili prazniki in ker se je pri pravoslavcih pričejala še njihova Velika noč, je bila nabava mesa v teh dneh problematična. Kljub trenutni zadregi so se gostitelji hitro znašli in že so se peklo tudi svinjske golenice v podpeki. No, prišleki so s seboj prinesli tudi »mesno kitaro«, ki so jo veselo razrezali tudi med nas, pa vinčka itd. Odojek je postajal lepo rjavkast, Saša pa vse bolj premočen. Skoraj sedemurno pečenje je dalo odličen rezultat. Med peko, so naše partnerice pripravile priloge, narezale solate in pripravile mize. Pohrustali smo vse kar je bilo, tako je bilo okusno in željno. Kako hitro »kralja« ni bilo več !! Pa toliko muke in trpljenja našega Saše, ki je po obedu utrujen trdno zaspal v viseči mreži za nekaj ur. Zaslužen seveda in hvala mu. Dan se je prevešal v večer, ki je bil zabeljen s pesmijo in kramljanjem med seboj. V kampu so v šotorih prespali tudi bolgarski kolesarji. Samih kolesarjev- moških in žensk je bilo okoli 40. Nekateri so se nam zvečer celo pridružili.

B R E Z B E S E D

Ženska ekipa pripravi ostalo

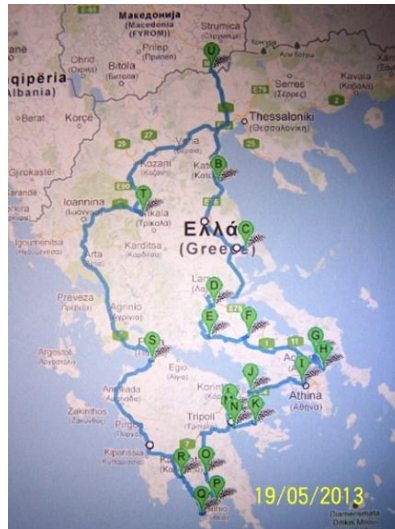

Tik pred likofom

Naju je naslednji dan čakala dolga pot v Grčijo, zato sva se v glavnem od vseh poslovila že zvečer in v miru zaspala.

02.05.2013 četrtek Iz Apatina preko Gevgelije , mimo Soluna desno v mestece Panteleimon (pred Lariso) 931 km

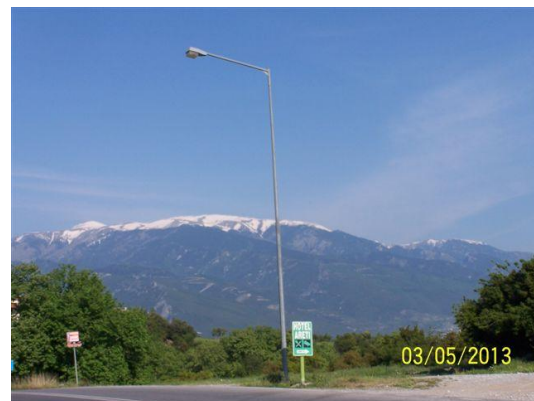
Nadaljevala sva že okoli pol sedmih zjutraj in se po stranskih poteh in mimo Novega Sada priključila na AC pri Beogradu. Nekaj deset evrov sva zamenjala v menjalnici za srbske dinarje, da bi imela za srbske cestnine. Nadaljevala sva dalje mimo Niša, Skopja. Cestnine v Makedoniji lahko plačate tudi z evri, a menjava je slaba in kakor se komu zdi. Drobiža ne vzamejo, vrnejo pa v makedonskem denarju. Brez problemov sva srečno prispela na cilj današnjega dne, v manjši kraj Panteleimon, v AK Poseidon Beach (40.012 , 22.590533). Sprejemajo ACSI kartico za 14 €. Kamp je v globoki senci. Ogromno Makedoncev ima tam pavšalno postavljene velike paviljone, ne le gole prikolicе. To so celi domovi pod platnenimi strehami. No, za eno noč je bilo dobro. Spala sva kot ubita.

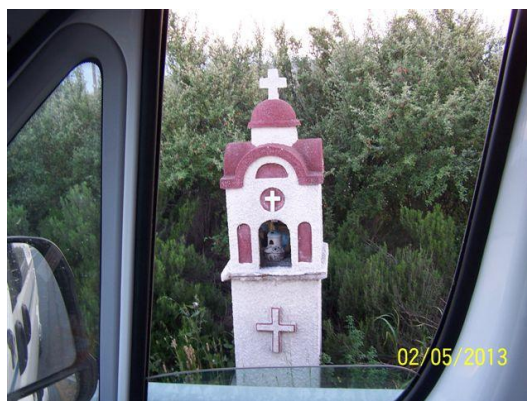
Pot, samo po Grčiji

Grška meja

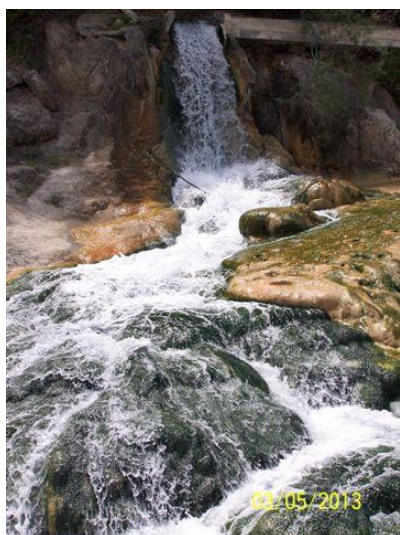
Olimp, najvišja gora Grčije pod snegom

**Številna spominska obeležja za umrlimi
ob grških cestah so vidna km za km**

**03.05.2013 petek Iz Panteleimon, Larisa, Volos, Lamia, Termopiles, Amfissa, Delfi
333 km**

Po odhodu iz kampa sva se nekaj časa še vozila po plačljivi cesti, nato pa zaradi kar dragih cestnin raje po stranskih. Pokrajina se je spreminjala. Dobila sva občutek, da voziva nekaj časa po Sloveniji, nekaj časa po Dalmaciji. Grčija je precej gorata dežela. Gora Olimp, najvišja gora v Grčiji 2917 m, ki se dviga malo pred Lariso, je bil še snežen. Zaradi zvedavosti sva se peljala preko Larise in preko Volosa. Nisva si ju imela namena ogledati, čeprav ponujata kar nekaj stvari. Larisa ima katedralo, antično gledališče, muzej, kip Hipokrata. Grad nad Volosom je precej velik. Ponuja pa tudi maketo ladje Argo, saj naj bi tu nekje pristali Argonavti. Pot sva nadaljevala mimo Lamie v nekaj km oddaljeni Termopiles. Tu se nahajajo nekakšne žveplene kopeli, s cca 40°C vročo vodo, ki priteka iz skalovja. Tam se nekateri obiskovalci celo kopajo ali samo namakajo noge, roke v vročo vodo, ki smrdi po žveplu. Nič posebnega in lahko to točko tudi izpustite na vaši poti. Koordinata pa je 38.79356 , 22.52846.

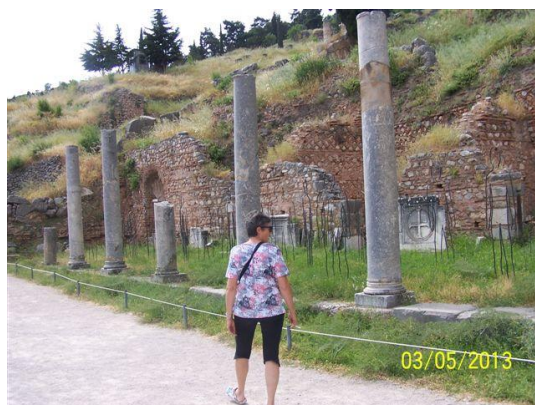
Izvir žveplaste vroče vode v Termopilesu

Pot sva nadaljevala preko Amfisse do antičnega mesta Delfi (okoli 550 m n.v.), ki nudi ogromno arheološko vsebino. Peljala sva se mimo načrtovanega AK Apollon ter parkirala čez cca 500 m, takoj na začetku mesta Delfi ob cesti, kjer so bili parkirani tudi drugi avtomobili (38.479649 , 22.490912). Želela sva peš skozi simpatično mestece, ki v svojih neštetih trgovinicah in kioskih ponuja spominke take in take, prospekte, zemljevide, publikacije.... Mesto je polno hotelov, restavracij, tavern. Človeka ima, da bi kar posedel in spočil, si privoščil pивce za živce ali poskusil njihovo bogato kulinariko. Ker čas dela za naju drugače, sva prepešala mestece in na kakih 200 m iz mesta prišla do Arheološkega muzeja ter glavnega vhoda na arheološke najdbe nekdanjega svetega preročišča v Delfiju. Tam je tudi možno parkiranje na P 38.480067 , 22.500238 ali

morda celo tik na koncu mesta na 38.478090 , 22.496882. Za vstopnino 6 € po glavi sva si ogledala celoten predel, ki se ponuja na ogled: Apolonov tempelj do katerega pelje tako imenovana Sveta pot. Delfi je veljal za center sveta, kamor so stari Grki hodili po nasvete. Lepo je ohranjeno antično gledališče iz 4. st. pr.n.št. Nekaj je tudi zakladnic, pa zdaj suhi Kastalijski izviri vode, rimska agora ali trg, ki je bil nekoč namenjen prodaji na stojnicah. Nad vsem tem v hribu je ohranjen stadion, kjer je vidno tudi mesto za cisterne vode, davnih Term ter Palaestre. Pod glavno cesto stoji tudi lepo Svetišče Atene Pronaje. Skoraj nad Delfijem se mogočno dviga 2457 m visoka gora Parnas, imenovana kot gora pesnikov. Na tej gori naj bi po pripovedi bivale pesniške muze. Delfi preročišče se uvršča tudi v UNESCO dediščino.

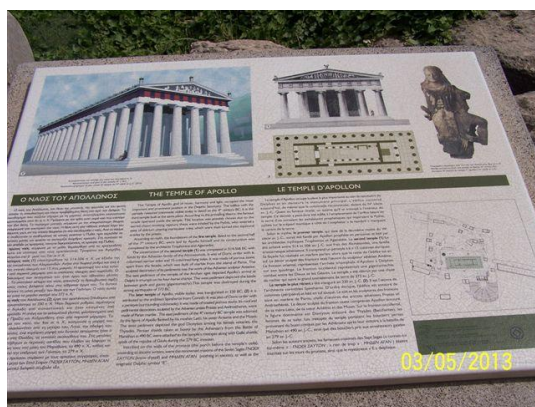
Arheološki muzej v Delfiju

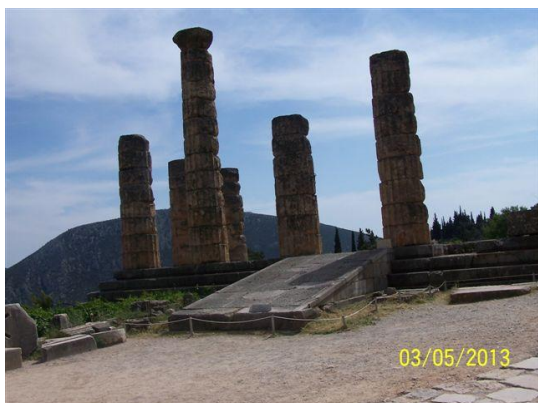
Roman Agora

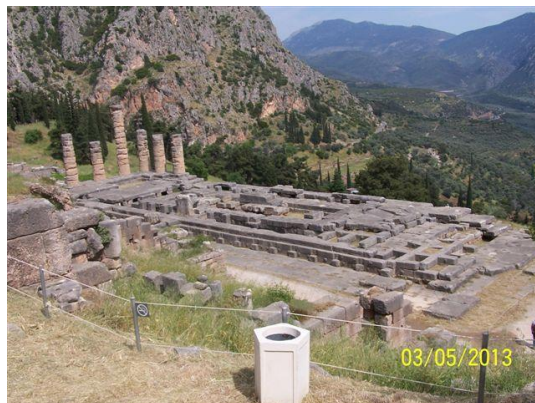
The Treasury of the Athenians

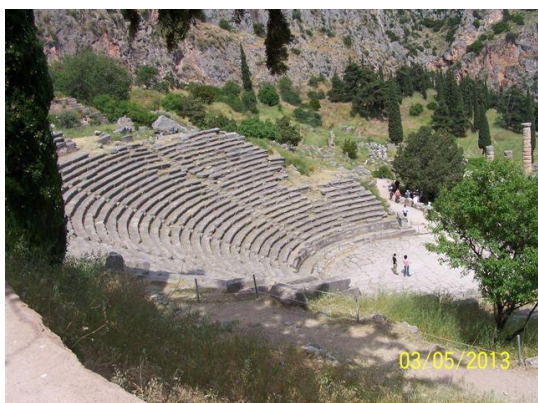
Apolonov tempelj

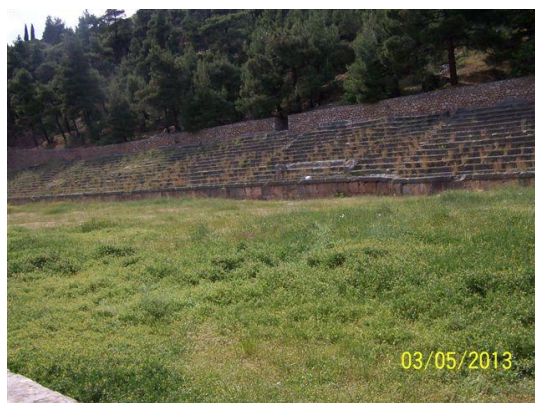
Stebri Apolonovega templja

Pogled na Apolonov tempelj z vrha

Amfiteater

Stadionski kompleks

Pogled na teater in Apolonov tempelj

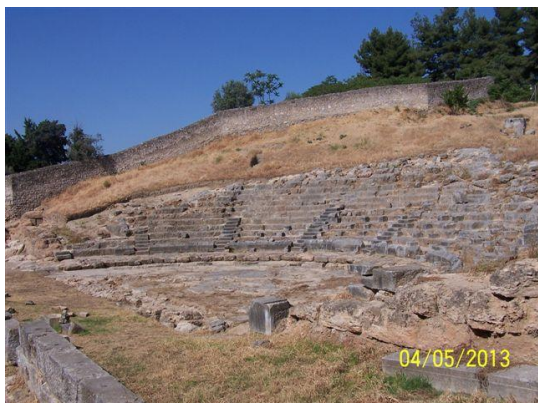

Svetišče Atene Pronaje pod cesto

Vrnili sva se nazaj in zapeljala v AK Apollon na 38.484317 , 22.475733. Kamp je simpatičen in lepo urejen. Ima tudi svoj bazen. Že zvečer sva plačala z ACSI kartico 16 € in se po večerji odpravila na spanje.

04.05.2013 sobota Iz Delfi, Orchomenos, Thiva – Tebe, Maraton, Atene 294 km

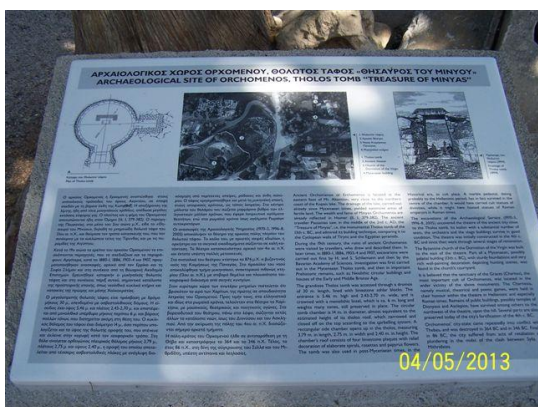
Iz Delfija sva zjutraj odpeljala po gorski cesti čez kraj Arachova pod Parnasom in se nekaj km naprej ustavila na arheološkem najdišču v kraju Orchomenos, na 38.493393, 22.975872. Tu se nahaja manjši antični teater, manastir Koimesis Skripou, Tolos grobnica Minyas. Zanimivo in vse na stotih metrih v sredini mesta. Tudi cerkev čez cesto je zelo zanimiva in bogata. K sreči je bilo vse odprto.

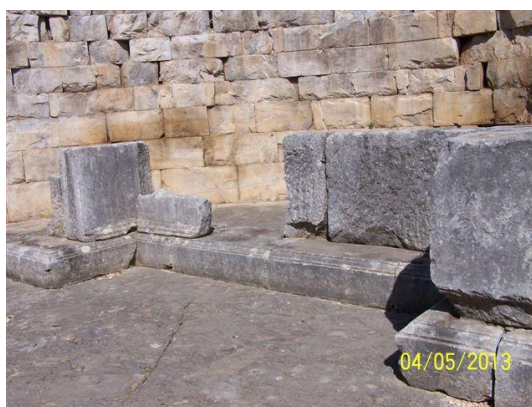
Starogrško gledališče v Orchomenosu

Manastir Koimesis Skripou

Tholos Tomb – Treasure of Minyas

Notranjost Tholos Tomb

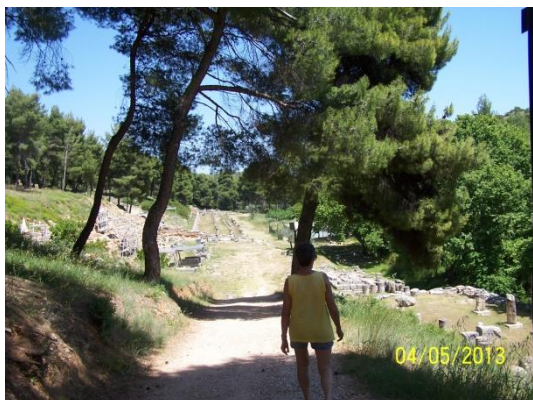

Vhod in izstop in grobnice

Detajli izpred grobnice

Prispela sva v mesto Thiva ali Tebe imenovano. Ker sva bila v Grčiji ravno v času praznovanja njihove Velike noči, sva ostala velikokrat pred zaprtimi vrati raznih muzejev. Arheološkega muzeja nisva videla. Kar zaprejo med prazniki, pa v taki »buli« so kot mi. Turistov pa veliko. Dalje sva obiskala sva tudi Amfiarajevo svetišče v malce višjem, goratem predelu, nad obmorskim mestom Skala Oropou. Od tu vodi gorska cesta v vasico Markopoulo. Svetišče, ki si ga je kar vredno ogledat leži na 38.290188 , 23.844742. Najdišče je ponekod bolje, ponekod slabše ohranjeno. Svetišče sega v 4 st. pr.n.št. Bilo je tako preročišče kot tudi zdravilišče. Posvečeno je bilo Amfiaraju, argonavtskemu preroku, ki so ga z zvijačo zvabili v boj proti Tebam, čeprav je vedel, da ga bodo ubili. Med umikom ga je pogoltnila Zemlja. Ponovno se je rodil kot polbog in se vrnil nazaj. Viden je Amfiarajev tempelj, amfiteater, Stoa-stebrišče, ki je bilo namenjeno počitku in življenju na sploh, pa moške in ženske kopeli, pet dobro ohranjenih marmornih sedežev z reliefnimi zapisi in ornamenti, celo iz 1.st.pr.n.št.. Dobro je vidna tudi Klepsydra – tako imenovana vodna ura, ki je nekoč najbolj natančno merila čas. Konstantni dotok vode, v znan volumen kamnitega kvadratnega rezervoarja je bil osnovna časovna enota..

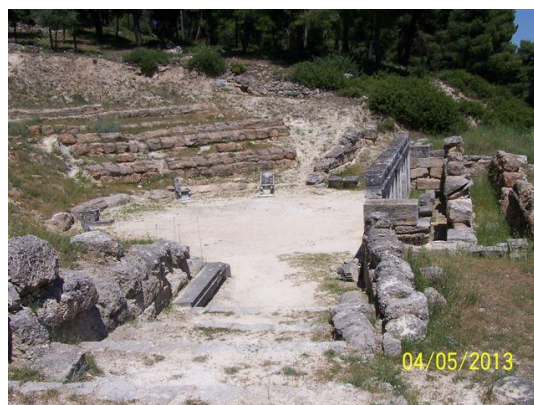
Vstop v Amfiarijevo svetišče

Amfiarijev Tempelj, kolikor ga je ostalo

Stoa, počivališče, trg

Amfiteater s petimi kamnitimi stoli

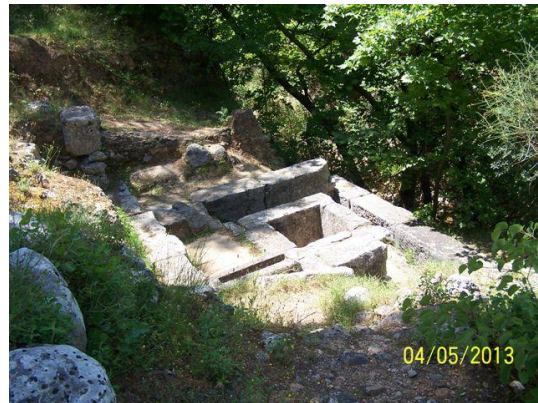
Stebrišče ob amfiteatru

Originalni stoli v prvi vrsti teatra

Detajl, napis na stolih

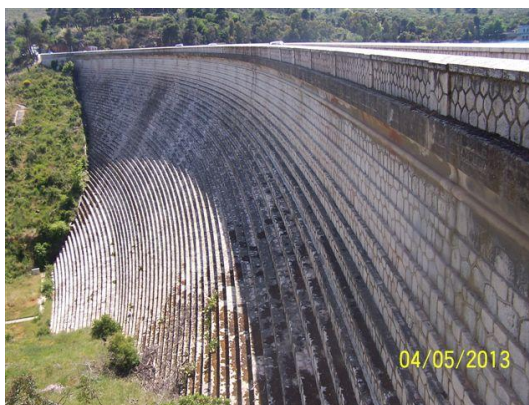

Klepsydra - nekdanj vodna ura

Naslednji cilj je bil Maraton. Maraton je zelo raztreseno področje tako, da ga težko vsega obišeš. Maratonsko polje je bilo leta 490 pr.n.št. prizorišče velike bitke med manj številnimi Grki in Platejci ter mnogo večjim številom Perzijcev. Po tej zmagi je Fidipides pretekel 42 km dolgo pot do Aten, oznanil zmago in se mrtev zgrudil. Najprej sva si ogledala Maratonsko jezero na 38.168547 , 23.906878. Veliko jezero z ogromno zidano stopničasto steno in cesto preko te pregrade. V okolici Maratona je nekaj pomnikov takratne dobe in dogodkov. Grobnica, pokopališče grških vojakov te največje zgodovinske bitke. Arheološki muzej, ki je bil tudi zaprt ta čas. Ogledala sva si lahko le olimpijski veslaški kompleks, na 38.140166 , 24.016144. Vanj naju je spustila prijazna policistka, ki bdi pri vhodu. Zahvalila sva se ji z vrečko slovenskih bombonov. Na sredi velikega Maratonskega polja sva našla tudi repliko spomenika v spomin na zmago pri Maratonu -Trophy na 38.141071 , 24.000747 ter zato tam postavljeno kapelo. Originalni ostanki spomenika, obeliska so shranjeni v Arheološkem muzeju v Maratonu. Ostalih stvari nisva iskala.

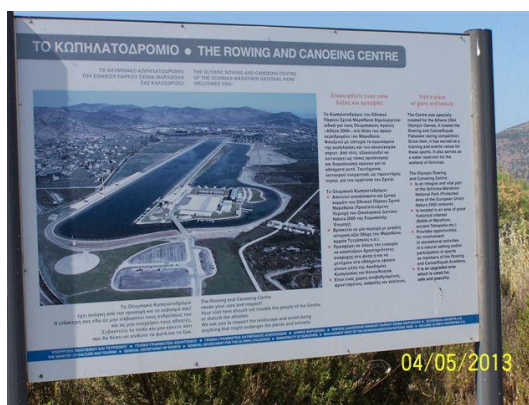
Pregrada s cesto na Maratonskem jezeru

Stopničasta pregrada

Throphy – spomenik zmagi

Olimpijski kompleks OI 2004 za veslanje

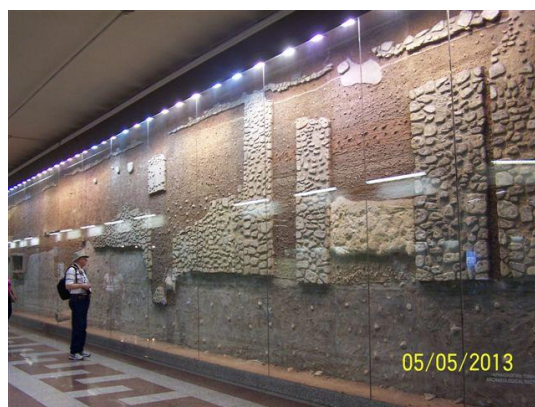
Centralno poslopje olimp. prizorišča

Pot naju je vodila še do današnjega končnega cilja – do Aten. Nastanila sva se v kampu Camping Athenes na 38.009167 , 23.672367 – po vodniku EU kampov. Ker je ob prihodu v AK Camping Athenes moja navigacija iskala vhod v kamp iz zadnje strani, sem preveril stanje. Včasih je bil baje vhod zadaj, ki pa je zdaj zaprt-rezervni. Glavni vhod je iz glavne, dvojne štiripasovnice Leoforos Athinon 198, v predelu Peristeri. Moje prave koordinate so tik pred pravim vhodom na 38.008702 , 23.672055. V AK sva že zvečer

kupila vsak po dve 1,5 ur veljavni vozovnici za ves javni prevoz in se pozanimala o vseh prevozih. Prijazna receptorka je na posebnem zemljevidu tudi narisala glavne poti za ogled znamenitosti. Seveda zaradi praznikov je bilo veliko žal tudi zaprtega. Najbolj žal mi je bilo zaradi zaprte Akropole, ki se bo v ponedeljek odprla, a tudi le do 15. ure.

05.05.2013 nedelja Ogled Aten in njenih znamenitosti

Zgodaj zjutraj sva se z avtobusom št. A15 ali B15, ki ustavi pred AK, na drugi strani ceste, odpeljala (cca 15 – 20 minut) do glavne železniške postaje v Rimu -(Stathmos Larissis - postaja). Ta avtobus vozi na vsakih 10 minut, ob nedeljah in praznikih pa na kakih 20 minut. Vozovnice morate na avtobusu pred vožnjo registrirati na posebnem avtomatu. Registracija je potrebna le enkrat za čas veljavnosti vozovnice. Ko sva izstopila, je zraven takoj postaja Metroja, s katerim sva se z isto vozovnico odpeljala štiri postaje na postajo Syntagma, v centru glavnih atraktivnosti. Sami podzemni prostori, hodniki Metroja kažejo lepe, pod stekleno steno restavrirane arheološke najdbe, najdene v času gradnje Metroja.

Metro postaja Syntagma pred Parlamentom V času gradnje Metroja najdene izkopanine

Ko sva se povzpela ven iz metro tunelov, so se nama najprej oči usmerile v Zgradbo parlamenta s specifično stražo – vojaki so imenovani evzoni, v tradicionalni opravi zmagovitih upornikov pred vhodom. Ta straža na vsako uro naredi menjavo oz. odigra svoj razkošni, specifični pohodni ceremonial. Njihovi koraki so res nekaj posebnega in nepoznanega. Vsekakor, vredno je to videti in počakati na ta trenutek. Ob »kamnitih obrazih« stražarjev se lahko tudi slikate z njimi. Vse to ne gre brez budnega očesa tam prisotnih drugih uniformiranih vojakov, ki bdijo, da ne bi kdo zmotil osredotočenih stražarjev, se jih dotaknil ali celo kaj hujšega. Ves ta ceremonial trume turistov snema na svojih fotoaparatih, kamerah ipd.

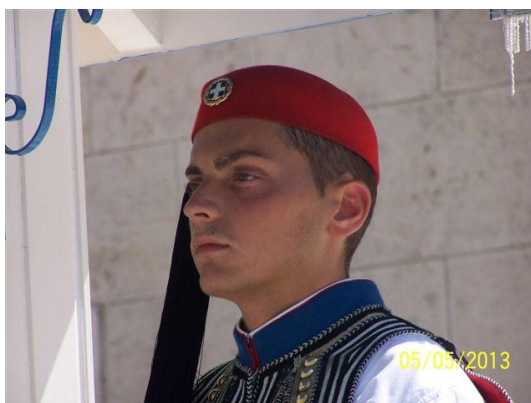
Zgradba Parlamenta

Evzoni- vojaki na straži

Posebna obutev stražarjev

Mrtvo-hladni obraz stražarja

Nepremična stoja – mirno

Pričetek ceremoniala

Počasni in specifični korak

V paru eden proti drugemu

Izpred zgradbe parlamenta se lahko podate v zraven ležeče Narodne vrtove, kjer je obilo sence in predvsem raznovrstnega drevja iz vsega sveta ter klopic. Južneje ob teh vrtovih se nam v nadaljevanju že ponudi mogočna stavba Zappeiona in njen park, kjer rastejo in zorijo tudi pomaranče. To je lepa palača iz 19.st. v kateri se odvijajo razne mednarodne konference.

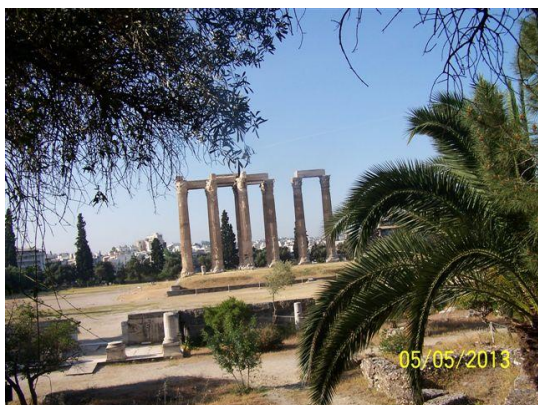
V nadaljevanju sprehoda od ene do druge zanimivosti vas bo očaral Zevsov Tempelj. To je najmogočnejši tempelj antične Grčije in stoji ob monumentalnem Hadrijanovem slavoloku. Ostalo je le še 16 stebrov. V svoji notranjosti templja je nekoč stal velik kip Zeusa iz zlata in slonovine. Žal je bil ogled zaradi velikonočnih praznikov seveda nemogoč. Nekaj posnetkov sem vseeno naredil preko ograje.

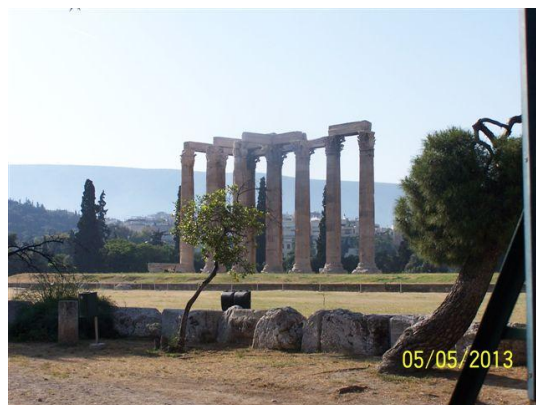
Cvetlični detajl iz Narodnih vrtov

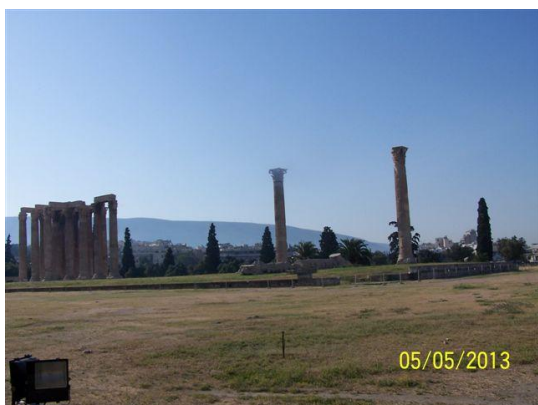
Palača Zappeion ter njen park

Zevsov Tempelj čez ograjo

Zevsov Tempelj z druge strani

Širši pogled na Zevsov Tempelj

Hadrijanov slavolok pri templju

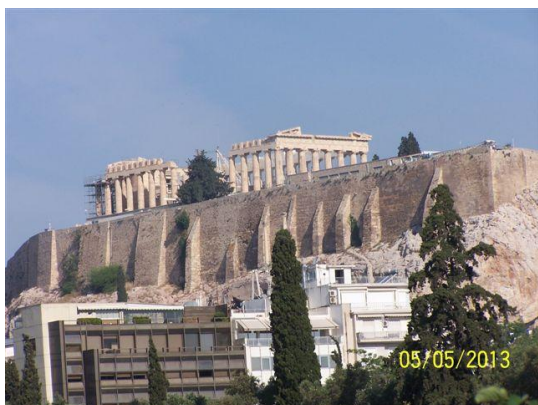
Odšla sva proti Nacionalnemu Arheološkemu muzeju in proti Akropoli, ki pa sta bila seveda zaprta za ogled. Nekaj fotk in žalostnih pogledov na Akropolo, ki se je sončila in izzivala nad mestom. Zaradi tega sva najino pot nadaljevala pod južnim robom Zevsovega templja, vse do stadiona Panathinaikos, ki stoji na drugi strani kompleksa Zevsovega Templja.

Novi Arheološki muzej Akropole

Danes sve videla le toliko.....

Izzivalna Akropola nad mestom

Stadion Panathinaikos

Od tu dalje sva se krožno vrnila po drugi poti še za palačo Zappeiona, prečkala glavno ulico in se podala na raziskavo področja Rima - Plaka imenovanega. To je srednjeveški predel mesta pod Akropolo in je vreden ogleda. Ozke in zanimive uličice, kavarnice, restavracije, taverne, trgovinice se bohotijo po vsem delu tega mesta. Anglikanska cerkev S. Pavla, pravoslavna Ruska cerkev sta takoj čez glavno ulico. Ozka uličica Kydathinaion je bila zaradi praznikov še lepša. Povsod so se pekli jagenjčki, povsod je dišalo po nečem dobrem. Uličice, ki vodijo tik pod severnim vznožjem Akropole, so tako ozke, da je pameti težki ubežati. Mnogo je starih stavb, muzejčkov, cerkvic in kapel. Našla sva tudi prvo grško univerzo po neodvisnosti iz leta 1837 – 1841 leta.

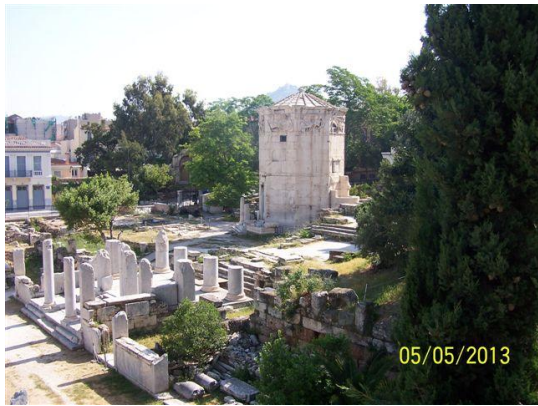
Od tu dalje sva se po uličicah spustila proti Foro Romano - Rimskemu Forumu iz 1.st. ter Stolpu vetrov iz leta 50 pr.n.št. (v katerem je bila domiselna vodna ura), turški mošeji Mosque Traditional Pottery, znameniti Hadrijanovi knjižnici s korintskimi stebri ter seveda stari Agori - trgu. V Agori – tržnici, so nekoč svojim množicam govorili Sokrat in Aristotel. Tu je bilo osrčje antičnih Aten. Na tem zgodovinskem središču stoji velik Hefajstov tempelj, okrogli Tolos, kjer je živelo okoli 50 članov IO prvega parlamenta. Brez muzeja tudi tu pač ne gre. Žal, vse zaprto !! Kljub vsemu se vidi ogromno. Dotikanje starih najdb pa itak ni dovoljeno.

Plaka- uličica Kydathinaion

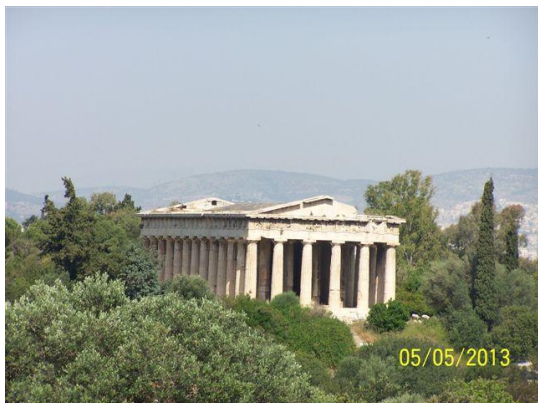
Rimski Forum

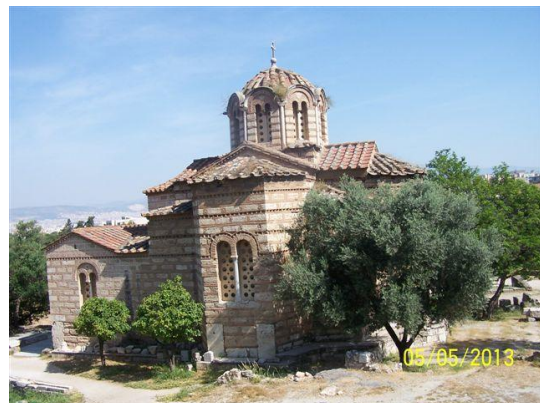
Forum in Stolp vetrov

Stolp vetrov

Agora - Hefajstov Tempelj

Cerkev-Church of the Holy Apostles

Mošeja in Hadrijanova knjižnica desno

Mnogo stvari je v tem predelu za pogledati. Zgodovina Aten je izpričana v teh bolj ali manj ohranjenih ostalinah. Ogledala sva si tudi boljši sejem, ki se odvija vsak dan na izbranem mestu, blizu trga Monastiraki. Bodite zgodnji, če želite še kaj videti ali kupiti. Trg Monastiraki - tudi tu je ena izmed metro postaj, je zelo zanimiv. Ulico ali dve stran je tudi velika cvetlična tržnica. Midva sva jo mahnila proti predelu mesta, imenovanem Omonia. Držala sva se ulice Athinas. Desno je bila kapela Ayia Kyriaki, nato velika mestna tržnica – žal tudi zaprta. Skoraj nasproti stoji Mestna hiša na velikem trgu s spomenikom. Malce naprej je spominska Stara Pošta in tudi nova pošta poleg. Pred

trgom Plateia Omonia sva zavila bolj desno, na ulico Panepistimiou in našla čudovito Narodno knjižnico, famozno in mogočno Atensko univerzo in Akademijo umetnosti, Numizmatični muzej, Grško narodno banko, pa katoliško cerkev S.Dionizija. Ko sva prišla že na trg Syntagma in sklenila krog pohajkovanja po atenskih ulicah, sva naletela še na ene ostanke antičnih Aten.

Trg Plateia Monastiraki

Zaprta mestna tržnica

Mestna hiša na trgu na trgu Kotzia

Narodna knjižnica

Atenska Univerza

Akademija umetnosti

Grška nacionalna banka

Numizmatični muzej

Ker je Akropola, kot pojem Aten ostala ne obiskana (ves čas potepanja po Atenah sva jo lahko le nemo opazovala, kako se bohoti in bdi nad mestom), sva se odločila, da naslednji dan ponoviva obisk samo Akropole, saj je bilo rečeno, da praznikov ni več in bo vse zopet odprto. Odprto naj bi bilo le do 15. ure popoldne, pa še to baje ne vse javne zadeve, ki bi jih bilo pametno videti. Občutek sva imela, da Grki nočejo iz krize. Prvomajski prazniki, dela prosti, so se jim potegnili v praznovanje njihove Velike noči. Dovolili so si celo, da so bile živilske trgovina zaprte celih štiri dni !! Halo !??? To se pri nas tudi pod razno ne bi moglo zgoditi.

Za vračanje nazaj sva uporabila drugi dve karti, saj je ura in pol veljavnosti prvih že zdavnaj minila. Registrirala sva jih ob vходу na Metro.

Z Metrojem (postaja Syntagma), ki pelje proti glavni železniški postaji Larissa, sva se vračala nazaj. Na izstopni točki iz Metroja sva počakala avtobus (enake oznake kot ob prihodu, postoji na istem mestu, do koder naju je zjutraj pripeljal). V kampusu je bilo vse v redu. Najin Enik je skakal od veselja in nagrada – dolg sprehod je sledila. Paziti sva morala le na potepuške pse, ki jih je v Atenah baje okoli 15 mio. Tudi po sami Grčiji jih je na milijone. Niso napadalni, a ob srečanju z našim Enikom, le-ta ne bi prepoznal njihovih, sicer dobrih namenov. Le v času njihovega parjenja je previdnost bolj potrebna.

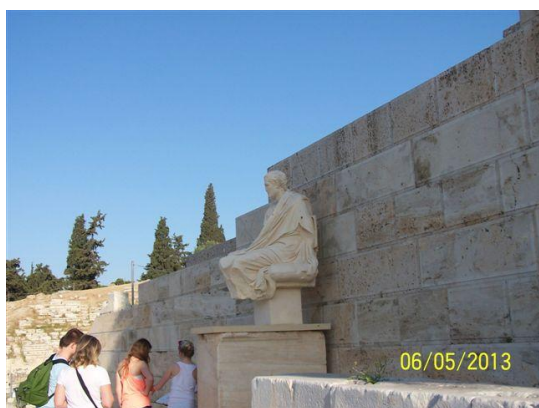
Atene so tudi zelo umazane. Veliko je smeti, PVC embalaže, papirjev, raznih odsluženih materialov in zdev, pasjih iztrebkov pomešanih z raznimi vonjavami. Prebivalstvo v Grčiji in tudi v Atenah je prijazno. Z domačini se precej dobro lahko sporazumevaš v angleškem jeziku. Tudi nemščina pride v poštev pri starejših ljudeh. Promet se odvija zelo hitro. Divjanja je veliko. Vozniki so malce predrzni. Po štiripasovnici pred kampusom so vozili okoli 8. ure zjutraj po njihovem času tudi okoli 150 km na uro !! Res so bili prazniki, a vseeno. Te so podkrepili tudi z močnimi nočnimi detonacijami raznih močnih petard, topovskih udarov, raket... Povsod se je peklo na žaro, povsod so si oblizovali prste ter kazali svoja, za to priložnost slavnostna oblačila. Številne družine so se družile med seboj. Imeli so se pač lepo in praznikom primerno. Tudi pri nas ni nič drugače.

Zvečer sva se odločila, da zgodaj zjutraj kar sam skočim zopet v mesto in si ogledam tudi Akropolo. Moja soproga se je odločila, da raje ostane v kampu z Enikom in pripravi vse za nadaljevanje najine poti po Grčiji, čim se vrnem. Na recepciji sem kupil še dve vozovnici za jutrišnji dan.

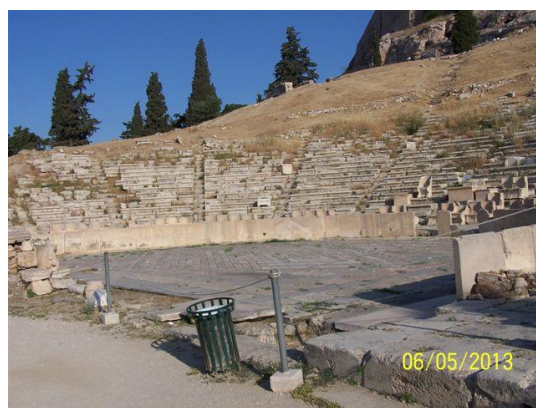
06.05.2013 ponedeljek Ogled Akropole ter nadaljevanje: Korintski kanal, Epidavros, mimo mesta Napflío v Mikene. 209 km

Ker se je Akropola odprla ob 8. uri po njihovem času - naš čas je dejansko šele 7. ura, sem kar zgodaj odšel po zdaj že znani logistiki do Akropole. Iz Metroja sem tokrat izstopil še dve postaji naprej, na postaji Acropolis, ki je najbližje sami Akropoli. Vstopnina za obisk Akropole je bila 12 €. Šel sem lepo po vrsti in si jo ogledal med množico turistov in obiskovalcev, ki so seveda takoj po praznikih trumoma pridrveli na ogled. Ljudi se je dobesedno trlo. Brez poševnookih ne gre nikjer. Škljoc, škljoc in dalje. Nabavijo prospekte, brošure in ostali pisni in slikovni material ter gredo dalje. Podobno počenjam(va) tudi midva. Doma imava čas pregledati stvari in podoživeti vse videno in celo ne videno.

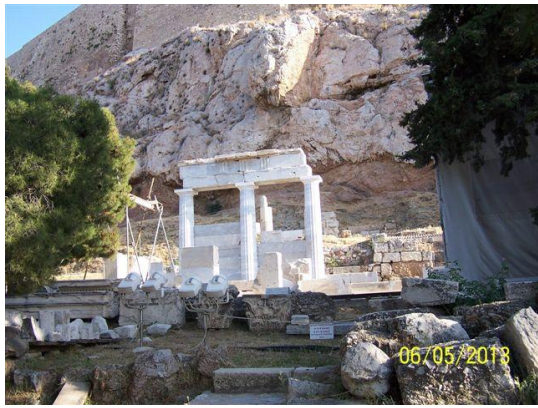
Akropola je dragulj Aten in je postavljena na »Sveti skali«. Umetnine so bile postavljene v poznem 5. st v času vladanja Perikleja. Takratna arhitektura je postala mejnik zahodni civilizaciji. Večina templjev je bila zgrajena v čast boginji in zavetnici mesta, Ateni. Ob vzponu proti Akropoli, se nam prikaže Dionizovo gledališče (15.000 ljudi), s še danes vidnimi izklesanimi posebnimi stoli v prvi vrsti za svečenike. Zraven je tudi spomenik gledališkemu pesniku Menandrosu. Višje leži še gledališče Heroda Atika, kjer poleti poteka celo Atenski festival.

Spomenik Menandrosa-gled. pesnik

Dionizijeva gledališče

Stoa Eumenes II kralja Pergamona

Gledališče Odeon Heroda Atikusa

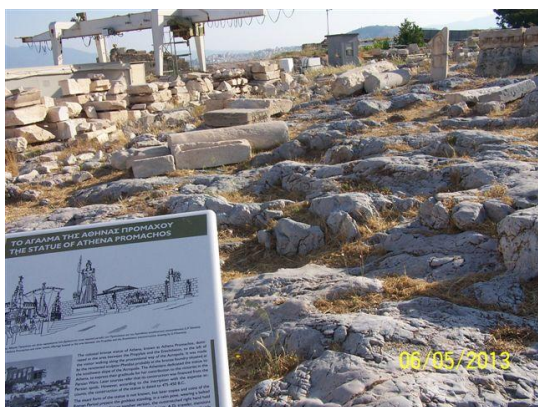

Pogled na Herod Atikus širše

Vhod v kompleks Akropole se imenuje Propileje in je zelo impozanten. Tu je tudi Tempelj Atene Nike - zmage. Z njegovih stopnic se ponuja lep pogled na severno zahodni del Aten in na spodaj ležečo staro Agoro. Ko prestopiš glavni vhod, ki ga krasijo mogočni stebri templja, se odpre pogled na nekdanjo Akropole. Najbolj izstopajoča stavba je seveda Partenon. To je zares veličasten pomnik nekdanje dobe. To je »Tempelj Device« boginje Atene. Trenutno so se še vedno izvrševala obnovitvena dela. Naslednji pomnik - Erechtheion je zasnovan tako, da združuje ločena templja obeh bogov. Po legendi naj bi se na tem mestu za nadvlado nad Atenami bojevala Atena in Pozejdon. Je zelo lepo ohranjen. Marmornati kipi služijo za oporo in nosijo krovni portal. Tu so še drugi ostanki templjev, pa stari arheološki muzej Akropole. Novi Muzej Akropole stoji ob vznožju vzpetine in daje na ogled podrobni pregled celotne zgodovinske vsebine Akropole. Vse kompleks Akropole je ograjen z visoko obrambno ograjo, preko katere se odpira prečudovit pogled na celotne Atene, vse naokrog. Božanski razgled !! Atene so namreč veliko mesto s skoraj 4 milijoni prebivalcev. Ob pogledu na Atene prevladuje bela barva fasad in nehote sem se spomnil lepe popevke – Bele rože iz Aten. Iz Akropole se lepo vidijo bližnji grički in na enem sem opazil spomenik Philopappos Monument. To je spomenik in grobnica nekdanjega aristokrata tedanje dobe. Novega Muzeja Akropole si nisem ogledal, saj bi mi vzelo preveč časa.

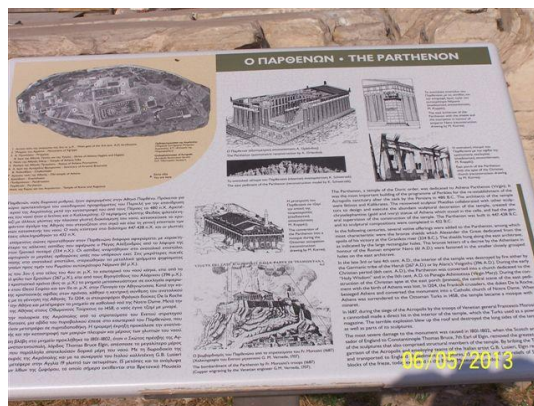
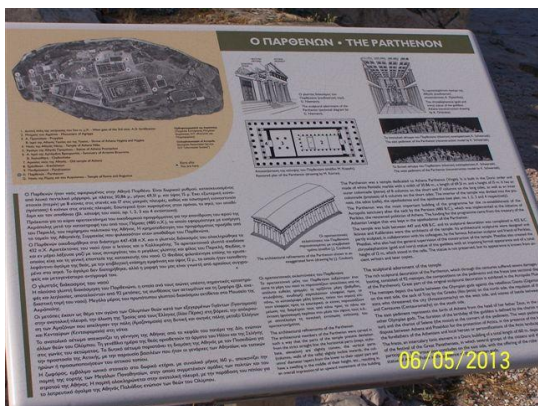

Vhod na Akropolo - Propileje in Tempelj Atene Nike ter pogled na mesto in Agoro

Tu je stal kip boginji Ateni

Sanacijska dela vedno potekajo

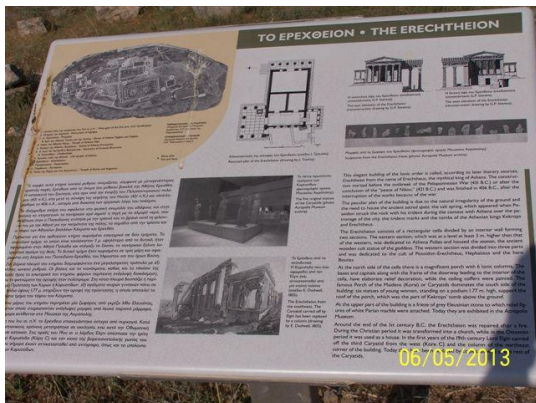
Nekaj tekstualne ilustrirane dokumentacije o Parthenonu

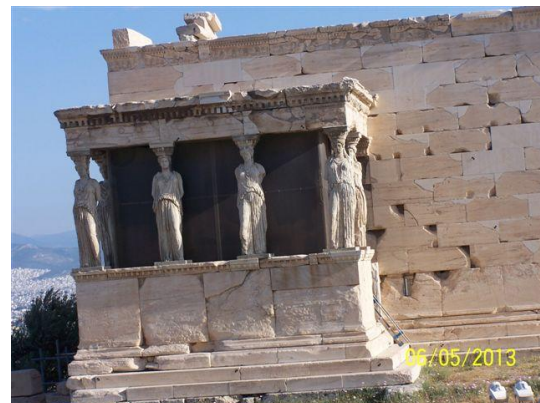
Stebri Parthenona v sanaciji

Parthenon z južne strani

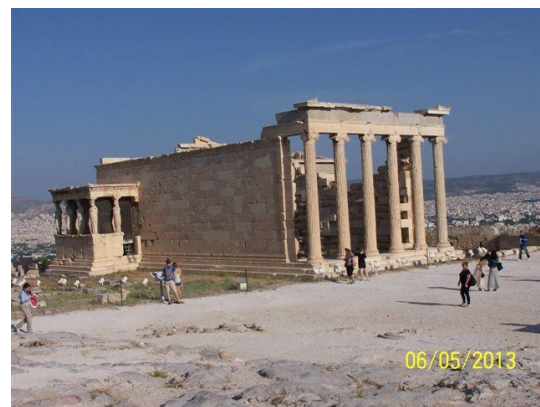
Erechtheion

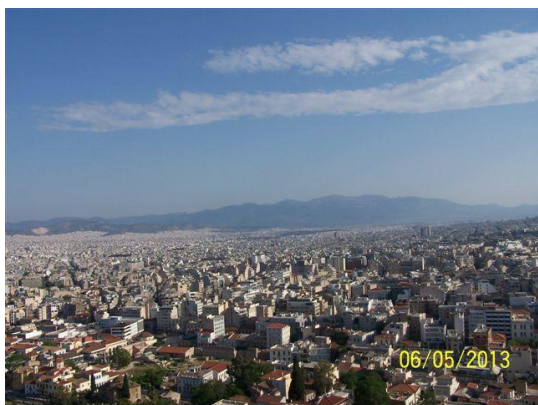
Detajl Erechtheiona

Erechtheion s severne strani

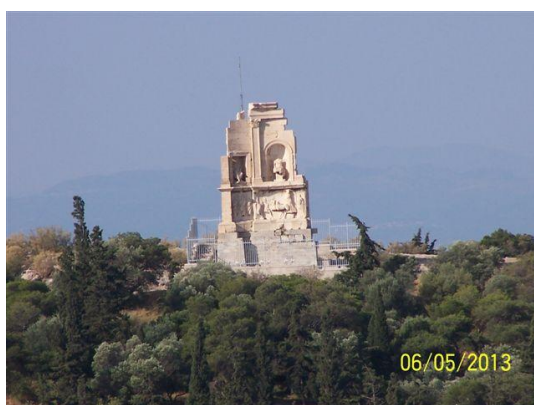
Erechtheion z južne strani

Atene proti vzhodu

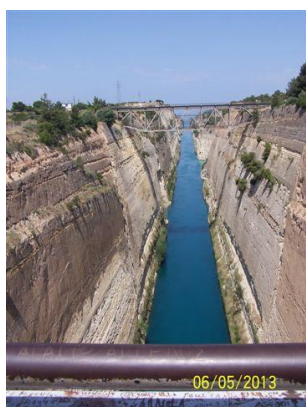

Atene proti jugu in hrib Lykavitos

Monument of Philopappos proti zahodu

Po ogledu sem jo mahnil nazaj v kamp in skupaj smo krenili novim doživetjem naproti. Ustavili smo se, ko smo prevozili stari most čez Korintski kanal. Tam je veliko parkirišče (na 37.926377 , 22.993357) in prodajalne spominkov, pa restavracija. Ogledala sva si to gradbeno logistično čudo. Res, kanal ki ločuje Peloponez od celinske Grčije je prečudovit in obenem spoštovanja vreden. To je bližnjica manjšim in turističnim ladjam med Korintskim in Soronskim zalivom, ne da bi bilo potrebno pluti cca. 400 km okoli Peloponeza. Prekop je dolg 6,3 km, širok 8 m in globok 24,6 m.

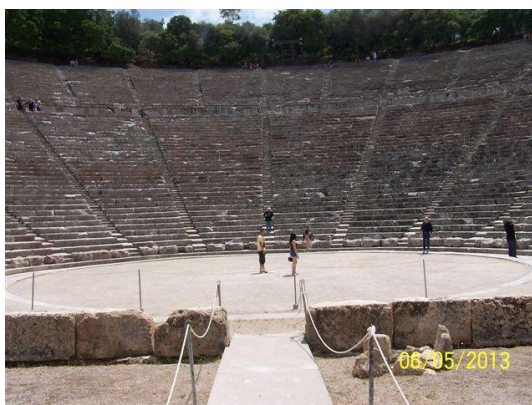

Korintski kanal, prekop na eno in na drugo stran

Pot naprej proti največjemu grškemu amfiteatru Epidavrosu, z izredno akustiko je bila hitra. Gledališče je veliko za okoli 14.000 ljudi. Akustika je fantastična. Ob popolni tišini se sliši celo prižiganje vžigalnice v okroglem odru, na centru teatra.. Epidavros ponuja tudi zanimiv arheološki muzej z ogromno eksponati, ki pričajo nekdanjo zgodovino v tem obdobju. Poleg tega še nekaj ostankov takratne dobe. Vstopnina za vse je bila 12 € za oba.

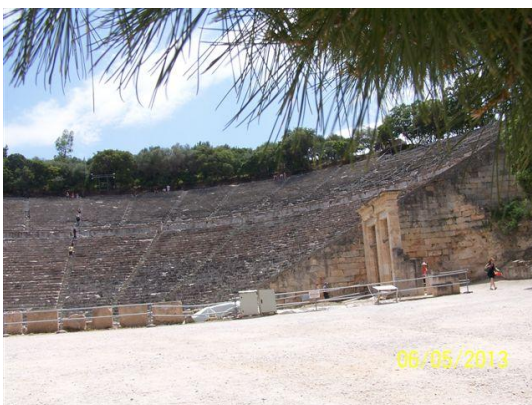
Fotografija Epidavrosa

Sredina Teatra

Leva stran Teatra

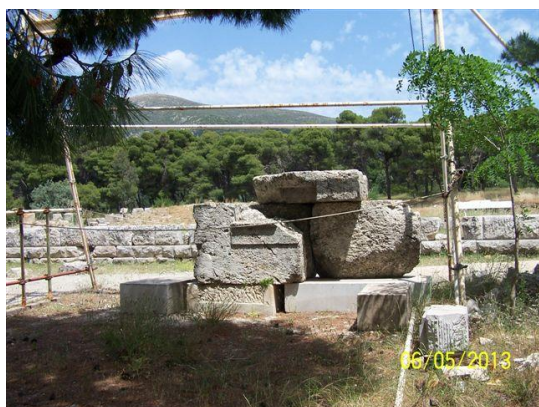
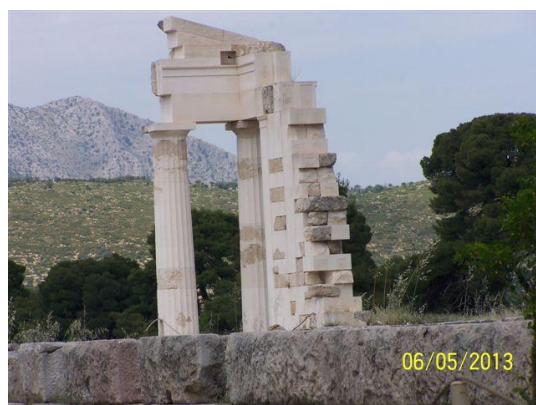
Desna stran Teatra

Nekaj iz izredno bogate zbirke Arheološkega muzeja v Epidavros

Načrt vseh najdišč v Epidavrosu

Nekaj posnetkov še preostalega najdiščav Epidavros

Mimo obmorskega pristanišča Napfljo sva nadaljevala pot proti srednjeveškim Mikenam. Zapeljala sva v načrtovan kamp Atreus na začetku mesteca, kjer sva ponovno izvedela, da je po 15. uri vse že zaprto. Tako sva se le zapeljala in si ogledala mesto, od koder bova jutri naskočila Mikenske najdbe. Na koncu mesta Mikene je velika trgovina in razstaveni prostor mestne, družinske proizvodnje raznih umetniško izdelanih spominkov, kipcev, grških stebrov, vaz, posodja, likov grške zgodovine in še in še. Vse je izredno lepo in kvalitetno. Tudi nakupila sva par stvari za spomin. Izkoristila sva tudi ponudbo tamkajšnje mestne pizzerije, kjer sem si privoščil dobro grško pizzo, žena pa neko, z mesom polnjeno omleto. Oboje je bilo zelo okusno. Pivo je v trenutku zmanjkalo.

Družinska proizvodnja in prodajalna spominkov antične dobe

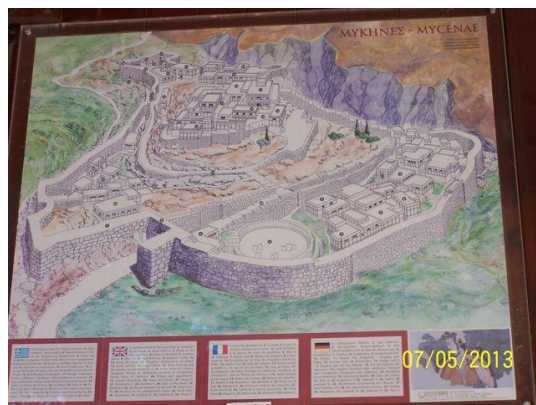
V AK Atreus, na 37.71915 , 22.740817, sva prespala. Lastniki so bili izredno prijazni. Imajo tudi bazen, brezplačen Wi Fi, ki sem ga izkoristil. Stalo naju je le 15 € na noč, saj so nama kar upoštevali ACSI kartico, čeprav letos nimajo pogodbe.

07.05.2013 torek Ogled Miken in dalje, Argos, Nafplio, Tripoli, Šparta, Areopoli, obmorske jame Spilea Dirou, v kraj Stoupa 272 km

Jutranji ogled arheoloških najdišč v okolici Miken je minil brez problemov. Z AD sva se pripeljala na najbolj oddaljeno P, do starih izkopenin Miken, cca 1,5 km iz Miken (37.730628 , 22.754009). To P sva si ogledala že včeraj. Tukaj sva si ogledala Arheološki muzej, celotni predel izkopenin starih Miken. Ostanki kompleksa starih stavb, jame kot pokopališča, Lions Tomb, Aegisthusove in Clytaemnestrine grobnice, mogočna Levja vrata – vhod v mesto, veliko ostankov nekdanjih zgradb, ostanki nekdanje palače, severna obrambna vrata, mesto za cisterne za vodo...

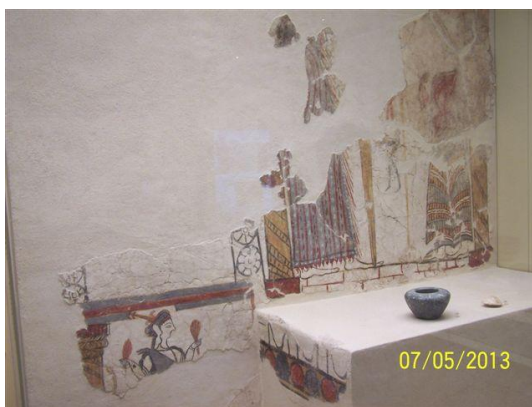
Krožne grobnice B pri vходу

Tako so izgledale Mikene

Lions Tomb

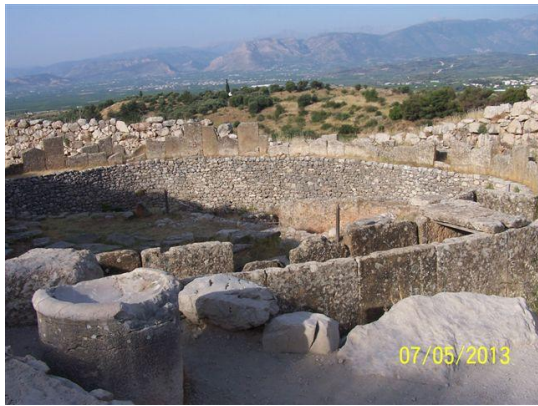
Arheološki muzej nudi na ogled bogato in raznovrstno dediščino antične dobe

Replika zlate posmrtno Agamemnove maske

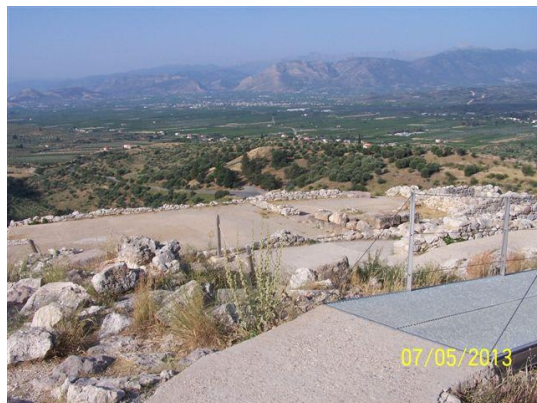
Mogočna Levja vrata v stare Mikene

Krožne grobnice A – višje

Ena izmed obrambnih vrat

Osrednja je bila Palača, kjer so zdaj le še malo vidni ostanki

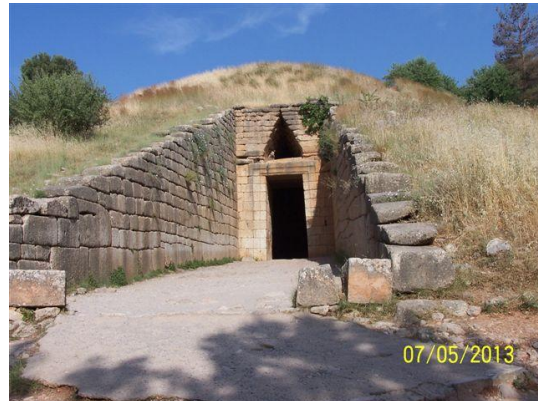
Preddverje in vhod v nekoč mogočno Palačo

Vstopnina 8 € po osebi je bila za obe najdišči, tudi za naslednjo lokacijo Treasury of Atreus. Slednja leži ob tej cesti že cca 300 m prej (37.727414 , 22.754260) in je izredno zanimiva. To je ogromen prostor, zaprt prostor, ki ima kupolasto streho, sestavljeno iz velikih kvadrastih kamnov. Ima tudi preddverje, ostanek portalnega vhoda in še eno posebno sobo ob strani. To je bila grobnica, ki so jo, tako kot druge našli izropano. Je pa

lep primer micenske arhitekture. Vrnila sva se nazaj skozi Mikene in se usmerila proti Argosu.

Treasury of Atreus

Portalni vhod v grobnico

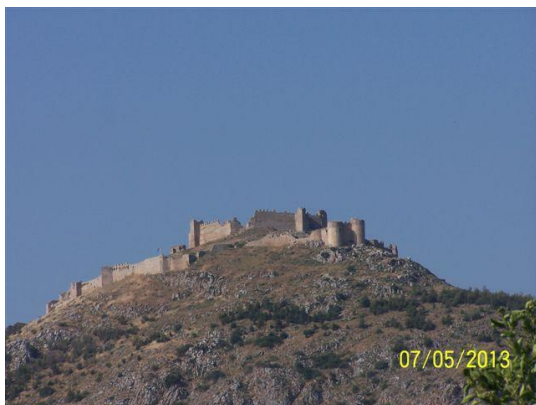

Ločno sestavljena kupola grobnice pod hribom

Vhod in izhod iz grobnice

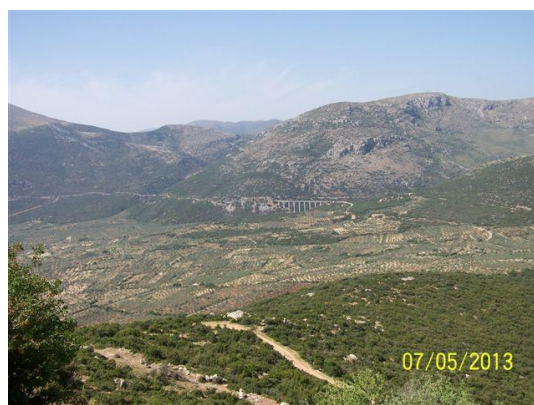
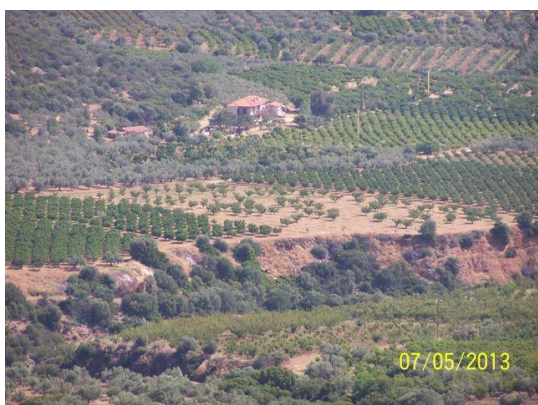
Zapeljala sva se skozi mesto Argos (grad nad mestom se opazi že daleč) ter nadaljevala proti morskemu mestu Nafplio. Prevozila sva ga ter se ustavila v pristanišču (37.567680 , 22796352) od koder sva od daleč videla skalni grad na morju, imenovan Bourtzi. Ta leži v morju, nedaleč od obale.

Precej veliki ostanki gradu nad Argosom

Grad v pristanišču Nafplio- Bourtzi

**Grčija ima dobro urejeno kmetijstvo. Nešteto oljčnih, pomarančnih nasadov,
lepo in skrbno obdelanih polj in vinogradov
(posnetka s poti med Nafpliom in Tripolisom)**

Preko mesta Tripoli sva se po gorskih cestah kmalu znašla v Šparti. Ima Arheološki muzej, Svetišče Artemis Orthia, Muzej oliv (37.07115 , 22.426567), ki sva si ga tudi želela ogledati, a je bil ravno tisti dan zaprt (torek). Šparta je v svoji zgodovini veljala za veliko vojaško silo na Peloponezu. Od tu nam je poznan tudi izraz »špartanska vzgoja«, ki je in še pomeni strog in neizprosni način obvladovanja koga. Špartanci so bili veliki bojevniki.

Muzej oliv v Sparti - zaprto

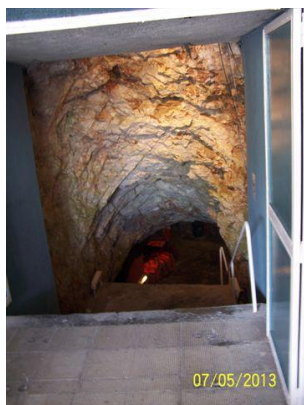
Stiskalnica za olive

Prava grška domača taverna, restavracija

Mimo obmorskega mesta Githio sva se tudi preko gorske cestne povezave premaknila zahodneje, proti mestu Areopoli, ki leži ob morju, na drugi strani tretjega prsta Peloponeza. Med potjo sva nekje zavila s poti in si v vasici, v pravi grški domači taverni privoščila njihovo kuhinjo. Mnjammm !!

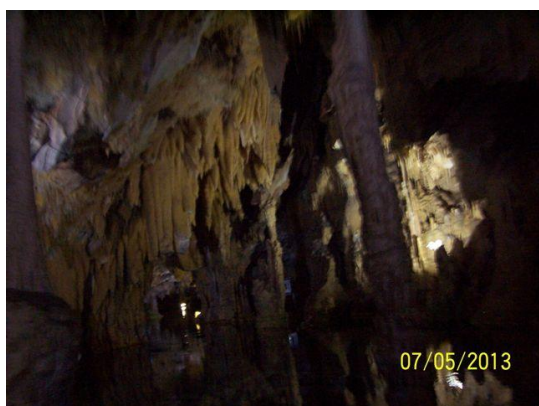
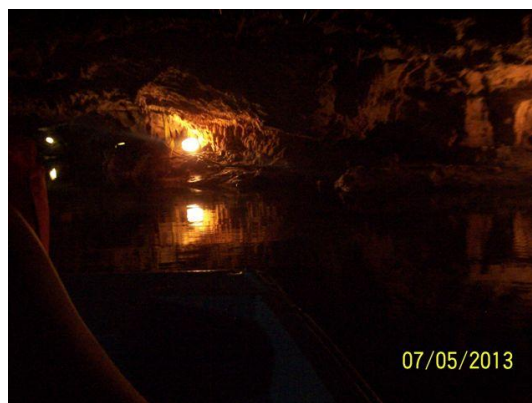
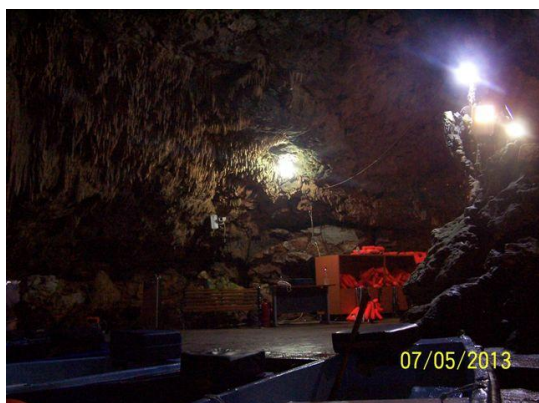
Iz Areopolija sva se odpeljala južneje (cca 6-7 km) do izrednih, prekrasnih obmorskih jam Spileo Dirou. Na vhodnem parkirišču 36.638067 , 22.380139 se kupijo vstopnice. Vstopnina 24 € za dve osebi. Parkirala sva na spodnjem parkirišču, cca 200 m naprej, ob vhodu v jame. Jame, v katere te popelje čoln (5 os.+1) s krmarjem, so izredno doživetje. Nadenete si rešilne jopiče. Temperatura v jamah je normalna, kot zunaj v senci. Lahko ste v kratkih hlačah. Dolžina prevožene vodne poti, preprejene s vodnimi kanali, rovi je skoraj 1,5 km. Vožnja v čisti podzemni tišini traja okoli 20 do 25 minut. Izhod je na drugi strani tako, da je po vožnji s čolnom, iz jam potrebno še peš okoli 10 minut, da se pride ponovno na vhodno mesto. Voda v jamah je popolnoma bistra. Vidi se dno in vse kar je v vodi. Jame, oziroma podzemni tuneli, ki so vsi bogati z raznovrstnimi kapniki, večjih in manjših velikosti in oblik, so tu in tam osvetljeni. Vožnja je mirna, udobna. Včasih krmar opozori, da se sklonijo glave ali da se ne premikamo, ker so predori ponekod zelo nizki in ozki. Obstoji pač nevarnost, da kdo z glavo po nesreči zadane kak kapnik !! Tu in tam pade kaka kaplja vode s stropov. Jama je s svojo notranjo naravno »fasado«, kapniškimi umetnijami zares enkratna. Priporočava ogled. Odkrita je bila naključno in zdaj buri domišljijo, če je še kje ostalo kaj neodkritega. Voda v jamah je bolj sladka kot slana, kljub morju, ki je praktično tukaj. Vpliva plime in oseke ni zaznati. Ko se ogled konča, vas na izhodu iz jam pričakajo fotografije vašega vstopa v same jame s čolni. Slika vas fotograf, ki čaka na pričetek vožnje s čolni po jamah. Komerciala pač deluje.

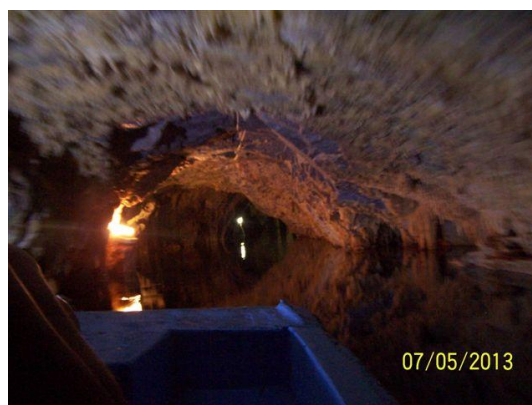
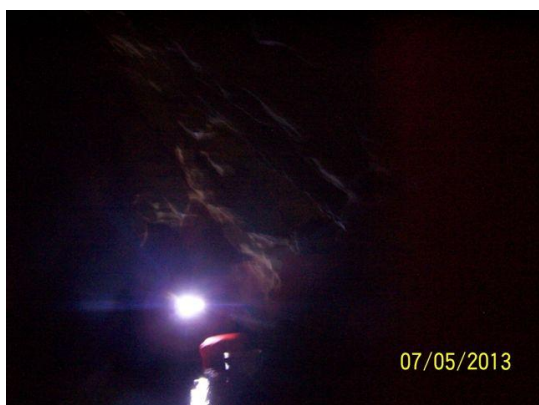
Vhod v jame do čolnov

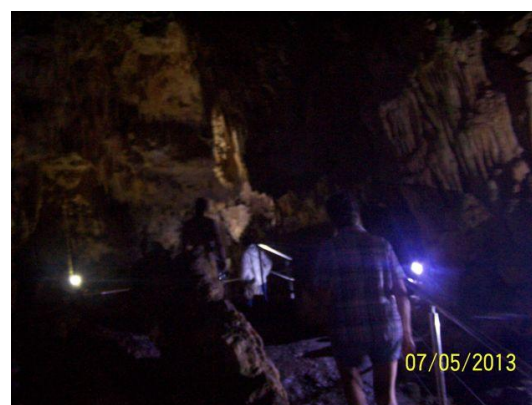
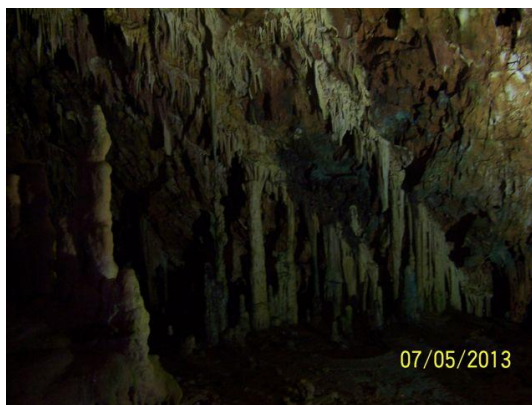
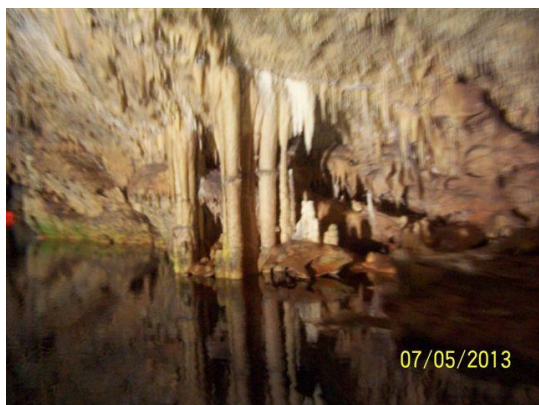

Čolni so pripravljeni.....

Malo slabe fotografija, pa vseeno lepo

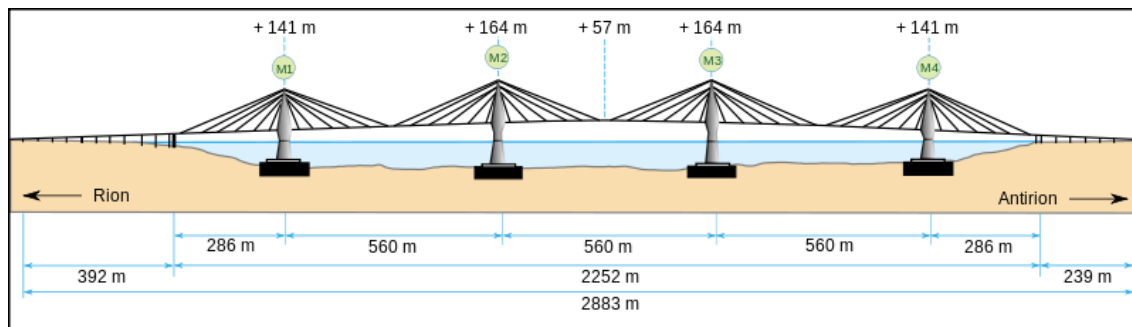

Iz jam sva se odpravila severno po Peloponezu proti obmorskemu mestu Kalamata. Na pol poti do tja sva v mestecu Stoupa prespala v AK Camping Kalogria na 36.848833 , 22.255417 za 16€, z upoštevanom ACSI kartico.

08.05.2013 sreda Iz Stoupa, Kalamata, Merop, Kalo Nero, Pirgos, Patras, Agrinio, Arta, Ioannina, Metsovo, Meteora 592 km

Zjutraj sva kar kmalu krenila naprej in se mimo Kalamate po glavni cesti podala malce bolj v notranjost Peloponeza, do kraja Merop. Tu sva se obrnila levo in se kmalu znašla ponovno ob morju, v obalnem mestu Kalo Nero. Ker sva za naju videla dovolj Peloponeza, obmorske in celinske pokrajine Grčije, sva se odločila, da jo po najkrajši možni lepi poti potegneva do Patrasa in še dalje, vse do samostanov Meteora. Po planu bi se morala voziti še precej daleč ob zahodnih obalah celinske Grčije, predno bi se obrnila v notranjost proti Meteora. Grške plaže naju ne zanimajo, zato sva si jih mirne volje izognila. Tudi kaj bolj pomembnih zadev v tistem koncu ni za ogledat.

Patras sva zato prevozila kar skozi predmestje in se preko fantastičnega, arhitekturno zanimivega visečega mostu Rio Antirio, za 13,20€ znašla na celinskem delu Grčije. Ta most, ki je bil odprt leta 2004, je drugi najdaljši viseči most. Ima samo štiri morske temeljne pilote in je dolg 2880 m, širok pa skoraj 28 m. V vsako smer vodi tripasovnica. Tretji pas je le za primer reševanja – v slučaju nesreče. Ima pa tudi pločnik za pešačenje preko njega. Patras ali Patra pa grško je sicer zanimivo mesto, ki pa si ga nisva ogledala.

Karakteristike drugega najdaljšega visečega mostu v Patrasu

Most ima preko 100 občutljivih senzorjev v slučaju potresa ali premikanja

Dežna kaple in pogled proti Meteora

Ker sva sva želela priti še do najine zadnje destinacije v letošnji Grčiji, do samostanov Meteora, sva pot kar nadaljevala. V kraj Kastraki, kjer je AK Vrachos Kastraki in odskočna deska za naskok na vrsto bližnjih samostanov, sva prišla zaradi današnje daljše vožnje bolj pozno popoldan. Žal se je pričelo vreme, prvič na vsej poti, kisati in zvečer ter tudi ponoči je deževalo.

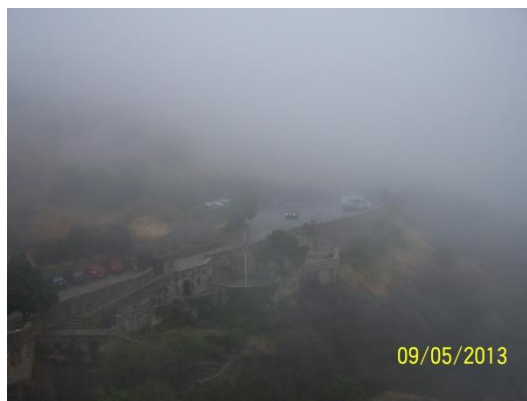
Današnja vožnja je bila res malo preveč dirkaška, a tako sva se pač odločila. Vzrokov za hitrejši povratek domov sva imela kar nekaj. AK Vrachos Kastraki (39.7128 , 21.61625) sprejema ACSI kartico in cena je bila zato 16 €, ki sva jo poravnala kar že zvečer. Dobila sva tudi zemljevid, plan posameznih samostanov z vrisanimi cestnimi povezavami, označenimi parkirišči. Kot Slovenca sva dobila tudi darilce - ikonco ter še dve razglednici. Izredno so bili prijazni in obrazložili so nama tudi, kako in kaj naj si pogledava jutri. Kamp je dovolj velik, kar je zaradi turistične destinacije tudi potrebno. Mnogo je tudi šotoristov, plezalcev na bližnje skalnate gore. Vsak si pač najde svoj izziv. Pokrajina, predno sva pripeljala do današnjega cilja je popolnoma normalna, podobna kot je bila celo pot. Ko pa sva se približala tem krajem, pa sva samo zazijala. Na področju parih kilometrov se pokrajina spremeni v popolnoma drugačno. Polno je kar visokih, zelo temno sivih in črnih, gladkih stebrastih gora, skalnih gmot brez rastlinja. Oblike gora so nenavadne, od stebričastih do bolj okroglih. Skratka pogled na to naravno danost je čudovit in hkrati skoraj neresničen. V šali sem dejal, da je tako, kot bi se bog igral slaščičarja in bi iz jedilne čokolade ali pudinga delal umetnije ali pa, kot bi se na mivkasti plaži igrali otroci s kanglicami in delali vse vrste »potičke«. Zanimivo in samo v tem delu so taka naravna čudesa. Na teh vrhovih gora pa se v samih nadnaravnih skalah nahajajo te čuda, posamezni samostani Meteora.

09.05.2013 četrtek Iz Meteora, Grevena, Kozani, proti Gevgeliji, mimo Skopja do motela Stari hrast v kraj Markovac pred Nišem 869 km

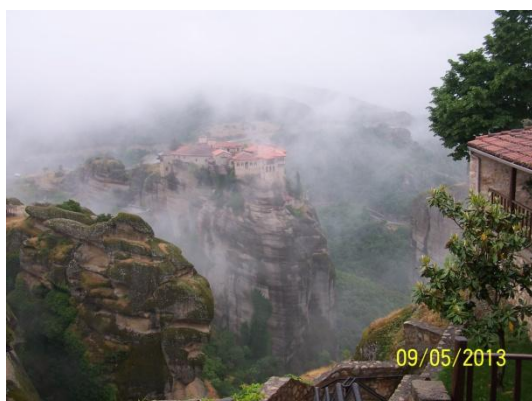
Zjutraj, kljub še občasnemu rosenju ali dežju, sva se z AD odpravila na ogled bližnjih samostanov. Bil je četrtek in imela sva srečo, da sva si za ogled izbrala tri, ki so bili ta dan tudi odprti. Kasneje sva videla, da je eden zaprt v torek, drugi ob sredah, tretji ob petkih. Odločila sva se, da si najprej ogledava največjega med njimi, to je Sveti manastir- Great Meteoro ali Metamorphosis. Ta je iz kampa oddaljen cca 5 km vožnje. Do vseh samostanov vodi lepa cesta in povsod je bilo dovolj prostora za parkiranje. Na parkiriščih so tudi stojnic s spominki in brošurami. Barantanje se spleča, saj vsi ponujajo vse.

Žal, v dežju Great Meteora

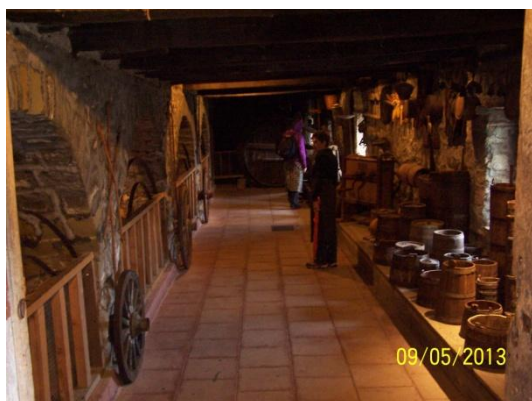
Pogled proti parkirišču

Iz megle se prikazuje samostan Varlaam

Pogled iz G.Meteora proti Varlaam

Nekaj iz muzejske zbirke

Lobanje, kosti.....

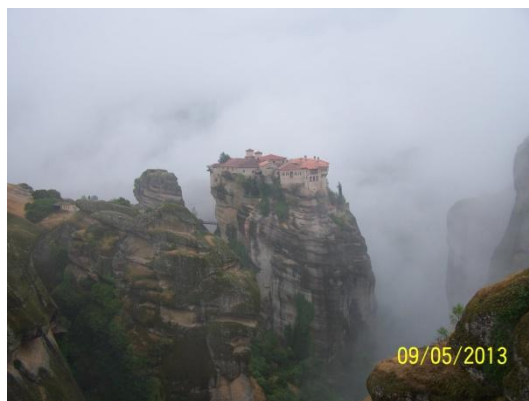

Nekaj detajlov , fresk, vhoda v svete prostore

Dvorišča so urejena. Veliko rož in zelenja

Stavbe so vse skrbno vzdrževane

Vreme se je že izboljševalo - Varlaam

Naslednji samostan, ki sva si ga ogledala je bil Varlaam ter zadnji še samostan Roussanou. Ta zadnji je poseben, saj je edini in izključno ženski samostan. Vodijo in oskrbujejo ga izključno ženske v posebnih črnih haljah, nošnji. Podobne nosijo nune. Ne bom opisoval vsakega samostana posebej. Vsi so izredno lepo oskrbovani, vzdrževani in upravljeni. Stojijo na samih vrhovih, že prej omenjenih, skoraj nenaravnih gorah. Na vrhovih ni prostora za nič drugega več. Le kako so jih strpali tja gor. Vse kar so nekoč potrebovali za življenje so dvigovali v posebnih mrežah, ki so jih dvigovali preko vreten, kot z vitli. Okrog in okrog samostanov so obrambne ograde. Pogled preko njih navzdol je pretresljiv in kdor ne prenese višine najbolje, da ne pogleda navzdol. Vsi samostani so dostopni peš (od 10-15 minut iz parkirišča) po zato narejeni, izredno oskrbovani in varni poti, stopnicah, mostičkih. Pri vhodu v vsak samostan se kupijo vstopnice, ki so bile povsod 3 € po osebi. Ženske, v kolikor nimajo spodobnega krila, si morajo pred vstopom v notranjost samostana ogrniti, z že za to pripravljenim dolgim krilom. Tu veljajo stroga pravila. Pomanjkljivo ali nespodobno oblečeni nimajo vstopa. Tudi moški ne morejo vstopiti v kratkih hlačah. Ogrnejo se lahko z enakim krilom, kot ženske. Vsi samostani skrivajo bogate dediščine preteklosti. Veliko je očuvanih eksponatov in restavriranih zdev. Tu so pravi zakladi. Takoj se vidi bogastvo cerkve, a hkrati tudi njen čut za ohranitev teh cerkvenih vrednot. Vse je v pravoslavnem stilu. Vsak samostan ima svojo zgodovino, vsak ima svojo bogato dediščino in vsak ima tudi svoj muzej in svojo zgodbo. V notranjosti, v prostorih ni dovoljeno fotografiranje in snemanje. Tudi brez bliskavice ne !! Dež naju je občasno sicer spremljal, a ni zmotil najinega osredotočenja na ogledovano. Bila sva zadovoljna v celoti.

Proti vходу v Varlaam

Ogrniti si mora krilo

Podobno, a vseeno drugače

Pred vhomom v muzej

Nisem je navajen v krilu

Češnja je že dozorela

Vitla, preko katere so navijali vrvno mrežo za dostavo stvari v samostan

Stopnišče do vhoda v Roussanou dostopu

Zanimiva kompozicija skalovja ob

Tudi take vrstwe dostopa so imeli

Tudi lase si zakriješ

Vse fasade so zgrajene iz opeke

Žensko osebje v Roussanou

Tudi tu se pozna prava ženska roka

Nadaljevala sva pot, ki sva jo začela zadnjega aprila. Preko gorske, lepe poti sva prišla v severnejše mesto Grevena, nadaljevala pa po AC mimo Kozani , pred Solunom ali Thessaloniki po grško proti naši Makedoniji. Grki so alergični, če sploh omeniš ime Makedonija. Za njih to ni Makedonija ampak F.Y.R.O.M. – bivša republika v SFRJ. Naziva Makedonija za našo bivšo republiko ne priznavajo.

Tudi deževati je prenehalo in pot proti domu je bila primernejša. Hitrost res ni bila velika. Makedonska edina avtocesta od Gevgelije mimo Skopja ponekod ne zasluži imena. Še najin pes Enik se je zdrznil, ko smo pri 95 do 100 km/h prileteli na kako grbino, popravljeno luknjo na cesti ali diletacijo... No vse se je srečno končalo.

Nekaj km pred Velesom (včasih imenovan Titov Veles) je pri izvozu z AC, na levi strani Motel Makedonija, ki poleg svoje osnovne dejavnosti nudi tudi kampiranje. Takoj za oz. pod Motelom je večji prostor za kampiranje, z elektriko, sanitarijami, toplo vodo. Trenutne cene so 6€ po osebi, 4€ za otroka, 2€ za elektriko, 1€ za takso po osebi, 4-5 € za AD, kar skupaj za dve osebi pride na noč oz. dan okoli 20 – 21 €. Poleg Motela je carinska baza za tovornjake in veliko, ogromno parkirišče, kjer bi se dalo tudi prespati (41.686415 , 21.830170). Tu sva se ustavila le zato, da sva pretegnila noge in da je Enik dvignil nogo v vis. Morda, pa bo drugič komu lokacija prišla prav še za kaj drugega.

Nadaljevala sva preko makedonsko- srbske meje proti Leskovcu in Nišu. V mestecu Markovci, na levi strani AC stoji velik kompleks Motela Stari Hrast, ki je odprt, skupaj z restavracijo 24 ur. Imajo tudi 24 urni video nadzor. Koordinate so 44.237933 , 21.116647. Okoli njega je veliko prostora za parkiranje (cca 600 avtomobilov). Tu sva tudi parkirala ob javni svetilki ter prespala. Parkiranje je brezplačno in nikogar nič ne moti. Tudi brezplačen Wi Fi nudijo. V njihovi restavraciji sva si privoščila »zadnjo večerjo« na popotovanju in v miru zaspala. Noč je minila mirno in tiho. Spočila sva se še za zadnji kos najine dolge poti, poti do doma.

10.05.2013 petek Iz Motela Stari Hrast mimo Beograda, Zagreba proti domu 869 km

Srečno sva prevozila tudi še poslednji kos najinega potepanja po Grčiji. Zadovoljna sva bila, da se je vse končalo brez problemov. Videla sva veliko, dovolj in kaj več niti ne bi mogla videti v tako kratkem času. Morda naju je zmotilo le praznovanje Velike noči, velikega cerkvenega praznika pravoslavnih vernikov. Veliko muzejev in drugih javnih stvari, kjer se pobira vstopnina za ogled notranjosti, nisva mogla videti v tem terminu. No, s publikacijami, ki sva jih dobila ali kupila na stojnicah, si bova zadeve predstavila sama sebi doma, v miru in kadar si bova vzela čas za to. Ničesar nisva izgubila. Zavedava se, da je Grčija velika in da ima nešteto stvari, ki bi jih bilo vredno v živo videti. Res je, da se mnoge izmed njih tudi ponavljajo ali so si zelo podobne. Vsega verjetno tudi nima smisla gledati. Vse kar sva doživela in videla na poti sva si vtisnila v spomin, ki bo živel in naju spremljal, dokler ne zbledi iz starostnih razlogov.

Ob tem zaključku moram omeniti tudi velike plantaže citrusov, posebno pomaranč na Peloponezu. Razprostirajo se vse od Korintskega prekopa naprej po Peloponezu. Morate se ustaviti ob cesti pri stojnicah v bližini Korinta. Tu rastejo in jih tudi prodajajo najboljše, zares dobre in zelo, zelo sočne pomaranče. Cena 3 € za 6 kg.

Cene dizla so v Grčiji podobne našim ali ponekod malce dražje. Tam se razlikujejo od privatnega do privatnega trgovca. Cene so se vrtele od okoli 1,33 do 1,47 €. Odvisno tudi, kje polniš in na kakšnem področju. Gorati in bolj osamljeni predeli so dražji. Avtoceste prav tako. Ni bila to ne vem kakšna vražja razlika, ki bi pomenila kašen večji prihranek. Cene so bile tudi cenejše kot v Srbiji, kjer je bilo potrebno dati okoli 147,90 do 154,90 SDIN za liter dizla. Na Hrvaškem je bila na AC cena dizla okoli 9,23 H KUN. Povprečna poraba goriva je bila po motornem računalniku 9,1 l na 100 km. Ni veliko, če veva da sva veliko vozila veliko po AC. Povprečno hitrost sva vseeno nekako držala od 95 do 100 km. Vsaj toliko, da sva bila hitrejša od tovornjakarjev, ki nekje vozijo nastavljenih 96 km/h.

Vse skupaj sva na poti prevozila 4587 km.